

Оваднівська сільська рада
ініціює об'єднання громад

Оваднівська сільська рада (населення — 2558 чол.) 31 березня ініціювала об'єднання Оваднівської, Красноставської, Галинівської, Білинської та Гайківської сільських рад в одну територіальну громаду з адміністративним центром у с. Овадне. 29 березня відбулися сходи селян у с. Галинівка, а наступного дня — у Свійчеві. На порядок денний виносилося питання про таке об'єднання громад. Пропозицію більшість жителів цих сіл не підтримала.

50

стільки тисяч осіб підлягають перевірці у ДСНС України, з них 1870 — це особи, звільнення яких належить до повноважень голови ДСНС України.

Очікувана орендна плата за
користування земельними
паями у 2015 році на Волині
становить 138,6 млн грн

Середній розмір оренди одного гектара землі цього року становить 711,2 грн. Для порівняння: у 2014-му ця цифра була 625,4 грн, у 2013-му — 567,9 грн. Найвища вартість оренди гектара селянського паю в області у Горохівському (952,3 грн/га), Іваничівському (835,4 грн/га) та Луцькому (806,7 грн/га) районах.

МВС уведе систему
балів та штрафів
за порушення ПДР

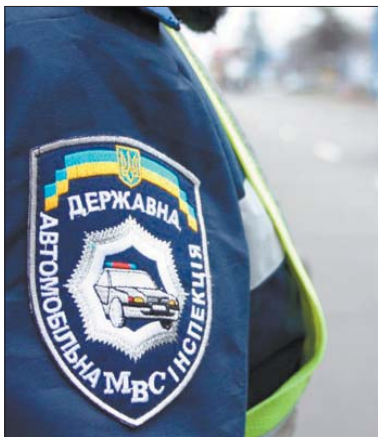
У рамках реформування Державтоінспекції України буде введена система балів і штрафів. Штрафи стануть єдиними для всіх. Градації від меншого до більшого вже не буде.

Презентуючи на виїзному засіданні Кабінету Міністрів ініціативи в рамках реформування органів внутрішніх справ, перший заступник глави МВС України Ека Згуладзе повідомила, що пропонується гібридний підхід у системі балів і штрафів.

Перший заступник міністра пояснила, що на період адаптації до нових правил планується після прийняття закону всім водіям нарахувати 150 балів. Коли будуть вичерпані бали, вже нараховуватимуться штрафи.

Таким чином, як зазначила Ека Згуладзе, ця система дозволить адаптуватися до нових правил, а безпека стане одним із головних моментів у цьому процесі.

У разі несплати штрафів протягом 30 днів буде нараховуватися пеня у подвійному розмірі штрафу, а якщо штраф і пеню не буде сплачено впродовж 60 днів — матеріали передадуть виконавчій службі Міністерства юстиції.

Діти писали писанки та славили
Господа

Існує повір'я, що той, хто забув звичай своїх батьків, карається людьми та Богом. Він блукає по світу, як блудний син, і ніде не може знайти собі притулку, бо загублений для свого народу. Отож, аби прилучити дітей до народних традицій, пов'язаних із найулюбленим весняним святом усіх християн — Пасхою, або днем Воскресіння Ісуса Христа, в недільній школі при храмі Різдва Пресвятої Богородиці відбувся майстер-клас із розпису писанок.

Як і годиться, перш ніж приступити до справи, наставниця Валентина Степанюк закликала дітей схилити голову в молитві до Бога. Запанувала тиша... Лише щира молитва з дитячих вуст прорізала її та линула ген до високого неба.

А далі розмова заходить про писанки, які споконвіків уважалися символом вічного життя, воскресіння. Здавалося б, саме яйце зовні є мертвим, але насправді всередині жива істота, яка готується до народження. Так, як і Христос перебував у печері-гробі, ніби мертвий, але йому належало перемогти смерть і вернутися до життя — воскреснути.

Валентина Степанюк розповідала дітям біблійні історії та легенди, пов'язані з писанкарством. Найбільш повчальною та переконливою була розповідь про Люцифера. — Всім вам, діти, відомо, що в світі існує чорна сила, яка живе під землею та має назву Люцифер, — розповідає Валентина Степанюк. — Він не може звідти вийти, адже прип'ятий міцними ланцюгами до величезної скелі. Тож послає своїх прислужників-чортенят на обзори по цілому світу, аби дізналися, чи живуть люди в злагоді, а чи панують на землі чвари та війни. Коли ж Люциферові посланники розповідають, що на землі вирують лихоліття, вбивства та насилля, окупи

слабшають, а зла сила міцнішає. Та коли вони доповідають, що нагорі дітки пишуть писанки, моляться Богові та шанують батьків — ланцюги огортають його з іще більшою силою і Люцифер не здатен звільнитися від кайданів.

Свічки палахкотіли, натуральний віск наповнював залу неповторними пахощами, дитячі оченята горіли від передчуття творіння дива. Адже робота над писанкою — це справжнє диво. Діткам, що озброїлися писачками, кортіло якнайшвидше почати роботу.

Орнаменти і кольори писанок не є випадковими. Символічних малюнків існує безліч, кожен із них має своє призначення. Кривулька, наприклад, або ж безконечник, — символ вічного життя, початку та кінця. Хрест символізує спасіння, коло — вічність, трикутник — Пресвяту Трійцю. Якщо всередину три-

кутника вписати коло, тоді такий візерунок є символом усевидячого Божого ока. Щодо кольорів, то червоний означає життя, любов Божу, білий — Божественне світло, жовтий і помаранчевий — кольори слави та величі, зелений — символ єднання з Христом, блакитний — символ неба та Богородиці, чорний і темно-коричневий — покаєння та відречення від мирської суєти, — розповідала Валентина Степанюк. — Розписувати писанку треба завжди з добром у серці та думках. Вважається, що свячена писанка приносить у дім благополуччя й щастя. А якщо, поклавши великоднє яйце у воду, вмитися, то будеш гарним і здоровим.

Щоби маленьким писанкарям було легше вибрати орнамент, Валентина Владиславівна виготовила для них спеціальні наочності з найпоширенішими волинськими

візерунками, а також діти могли ознайомитися із писанками, виготовленими руками талановитих місцевих майстрів.

Поринувши у вир писанкарства, навіть найбільші непосиди терпеливо виводили писачком по яйці нехитрі візерунки, скопа поглядаючи на писанку в сусіда, аби ж тільки краще зробити. А писаночки й справді вдалася на славу.

На завершення настоятель храму Різдва Пресвятої Богородиці отець Василь поблагословив та помиривав дітей, побажавши їм міцного здоров'я та Божої любові.

Незабаром до нас прийде Світле Воскресіння. Дай Боже, щоб це свято воскресило у наших серцях віру, в тілах — силу, а в затьмареному розумі наших ворогів — прозоріння та людяність! Даруйте людям радість та великодні писанки — символи воскресіння Ісуса Христа. І хай лунає в кожній хаті: «Христос Воскрес!» — «Воістину Воскрес!»

Ірина ВЛАСЮК

Про трагедію сорок четвертого у Кукуріках нагадує хрест при в'їзді в село

Неблаганний час усе більше віддаляє жителів Кукуріків від ночі 19 січня 1944 року, коли на околиці села, захищеного в тіні лісів, трапилася страшна трагедія, що надломилася долі багатьох людей. Про неї, як самотній лелека, нагадує дерев'яний хрест, що у сніговій завії, здається, оплакує тих, чий життя закінчилося напередодні великого православного свята Водохреща.

— О другій годині ночі з 18 на 19 січня восьмеро наших односельців їхали фурманкою в Стару Гугу, щоб у тамтешній церкві освятити воду, — пригадує Віра Наумук. — Серед них були мої свекри Степан та Агафія Наумуки, а ще Галина Наумук, Ніна Максимук, Ганна Семенюк, Пріська Максимук, Катерина Наумук та Михайло Семенюк. Снігу випало небагато, але надворі було морозяно. Єдина очевидиця тієї події, що залишилася живою, Катерина Наумук, пізніше розповідала, що на них напали, як тільки вони минули останню хату. Стріляли в них озброєні люди почали одразу, без попередження. Подорожні падали з воза та стікали кров'ю.

— Зрешечена кулями, Катерина Наумук розпласталася на землі й, знайшовши в собі сили, стала відповзати подалі від фурманки, — продовжує її розповідь Надія Семенюк, якій виповнилося майже дев'яносто років, але їй Господь послав хорошу пам'ять. — Вона прибилася до оселі Макара Наумука. Він врятував жінку од смерті, прихистивши в себе, а на ранок Катерину забрали потайки додому батьки.

Про ті страшні події розповідає Віра Наумук

Однак на цьому розповідь не закінчилася. Після того, як нападники добили Галину Наумук, у пошуку нових жертв вони подалися по хатах.

— Ішли вулицею і розмовляли російською мовою, — продовжує Надія Микитівна. — Тому в людей одразу з'явилася підозра, що то червоні партизани і цей розстріл — помста кукуріківцям за зв'язок із бандерівцями, бо увічнів у селі і справді переховувалося чимало. Свекруха Ніни Максимук, Пріська, коли озброєні люди вскочили в її хату, тримала на руках кількомісячну внучку. Пролунала автоматна черга, жінка впала на долівку. На щастя, дитина якимось дивом залишилася живою, їй лише поранило

руку. Дівчинка виросла і тепер навідується в рідне село, щоб привідати на кладовищі могилу рідних.

Старожилки розповідають, що у хаті Сави Бобіка тієї ночі теж ховався бандерівець. Почувши стрілянину, він вскочив на горище. Коли туди піднявся партизан у формі радянського офіцера, почав у нього стріляти. Ворога він знищив, але, щоб не потрапити у полон, покінчив життя самогубством. Сава, зарившись у сніг, вцілів, а от його брата Івана червоні розстріляли. Закатували і Савину дружину, що була вагітною, вколовши їй очі та викрутивши руки.

Нападники залишили село рано-вранці, але страх не давав поліщукам забрати загиблих із місця

масового розстрілу. Лише ввечері рідні одважилися це зробити. Хоронили убитих наступного дня без батьочки, і тільки згодом священник здійснив чин поховання.

— Свекра та свекруха поклали в одній могилі, — каже Віра Наумук. — Агафію та Галину Наумуки, як родину, теж не розділяли. Стояли і оплакували, будучи не в силі щось змінити.

А незабаром на місці загибелі жителів Кукуріків люди встановили дерев'яний хрест, який нагадує про трагедію сорок четвертого року і, наче вартовий, береже в селі мир.

Наталія ЛЕГКА,
Старовижівський район

Хрест на місці загибелі жителів Кукуріків

Працівник
автосалону двічі
самовільно
брав машини та
потрапляв у ДТП

Скориставшись службовим становищем, працівник луцького автосалону самовільно взяв «Хонду Цивік», яка належала підприємству. Однак далеко не заїхав, оскільки потрапив у ДТП. Тоді молодика не звільнили, а зобов'язали відпрацювати кошти за ремонт пошкодженого автомобіля. Та вже через кілька місяців зловмисник наступив на ті ж граблі, знову ставши винуватцем аварії. Цього разу п'ятий працівник перебував за кермом «Хонди CR-V». Удруге такого вчинку співробітничув керівництво автосалону не пробачило, тож із заявою звернулося до правоохоронних органів.

У ході досудового розслідування, щоби підтвердити право на керування авто, молодик надав правоохоронцям підроблене доручення на право його отримання, керування та використання. Але міліціонери з'ясували, що документ — підроблений.

Луцький міськрайонний суд призначив волинцяніну покарання — позбавлення волі строком на п'ять років без конфіскації майна з іспитовим терміном у три роки. Крім того, його зобов'язали сплатити підприємству 313 тисяч гривень майнової шкоди.